

اخبار
برای نظارت و ارزشیابی تئاتر ایوب آقاخانی حکم گرفت مدیرکل هنرهای نمایشی با صدور حکمی، ایوب آقاخانی را به عنوان «سرپرست اداره ارزشیابی و نظارت بر نمایش اداره کل هنرهای نمایشی» منصوب کرد. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، اتابک نادری، مدیرکل هنرهای نمایشی، در متن حکم ایوب آقاخانی نوشته است: «تئاتر همواره با تعامل و تعهد هنرمندان در مسیر تعالی قرار می‌گیرد؛ و بی شک این تخصص و دانش است که در کنار تجربه حرفه‌ای بستری را برای توسعه تئاتر ایجاد می‌کند. نظر به تعهد، شایستگی، تجارب ارزشمند و سوابق مؤثر جنابعالی در عرصه هنرهای نمایشی و با توجه به ضرورت بهره‌رسانی از ظرفیت و دانش هنرمندان و صاحب‌نظران این حوزه، به موجب این حکم، جنابعالی به عنوان «سرپرست اداره ارزشیابی و نظارت بر نمایش اداره کل هنرهای نمایشی» منصوب می‌شوید. انتظار می‌رود با اتکال به خادوند متعال و با بهره‌گیری از تجارب کارشناسان و پیشکسوتان، ضمن رعایت قوانین و مقررات، در مسیر ارتقای کیفیت آثار نمایشی، صیانت از شأن و جایگاه هنر تئاتر، تقویت تعامل و گفت‌وگو با هنرمندان و گروه‌های نمایشی و ایجاد رویکردی تخصصی، شفاف و منصفانه در فرآیندهای ارزشیابی و نظارت اهتمام ورزید. امید است با استعانت از خادوند متعال و در چارچوب سیاست‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اداره کل هنرهای نمایشی، در انجام این مسئولیت خطیر موفق و مؤید باشید. ایوب آقاخانی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۷ نیز دبیر تئاتر حرفه‌ای شورای ارزشیابی و نظارت بر نمایش و شورای انتخاب آثار مجموعه تئاتر شهر بوده‌است.» اتابک نادری از زحمات میثم جمالی و دو سال همکاری او به عنوان رئیس شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی نیز تقدیر کرد.
مجزوی برای «خواب» متفاوت عطاران فیلم «خواب» با بازی رضا عطاران به همراه سه فیلم دیگر برای اکران عمومی پورانه نمایش گرفتند. به گزارش ایسنا، «خواب» به کارگردانی مانی مقدم یکی از فیلم‌های نمایش داده شده در جشنواره فجر سال گذشته بود که به دلیل قصه متفاوت آن مورد توجه قرار گرفت. این فیلم که روایتی طنزگونه هم دارد، ماجرای خواب‌های دنباله‌دار مردی است که به شکلی یک زندگی موازی را در کنار زندگی واقعی‌اش می‌سازد و او را دچار دردرسرهایی می‌کند. «خواب» به تازگی در بخش «ویژن آسیا» جشنواره فیلم بوسان کره جنوبی نیز پذیرفته شد. در خلاصه داستان رسمی این فیلم آمده‌است: مجتبی، کارمند اداره باایگانی، درگیر روزمرگی خسته‌کننده زندگی است. او دچار اختلال خواب می‌شود و در خواب با زنی آشنا می‌گردد که زندگی‌اش را تغییر می‌دهد. در این فیلم رضا عطاران نقش اصلی را بازی می‌کند و هدی زین‌العابدین، مریلا زارعی، علی مصفا و کاظم سیاحی از دیگر بازیگران این فیلم هستند. شورای بازبینی فیلم‌های سینمایی بجز «خواب»، با صدور پروانه نمایش سه فیلم بعدی هم موافقت کرده که این فیلم‌ها «رقص با ده» به تهیه‌کنندگی ابوالفضل صفری و کارگردانی سید جواد حسینی، «جادوی عروسک‌ها» به تهیه‌کنندگی مهدی مولوی و کارگردانی سعیدعباسی به «عروس چشمه» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی فریدون نجفی حاجی‌پور هستند.

«آرشیو را می‌توان به مثابه حافظه دانست. حافظه‌ای که ممکن است از سطح شخصی و خانوادگی آغاز شود و تا سطح ملی و جهانی گسترش یابد... آرشیوهای دیداری- شنیداری سازمان صداوسیما از عظیم‌ترین و قدیمی‌ترین آرشیوهای صوتی- تصویری ایران است. نخستین آرشیو شنیداری این سازمان یک دهه پس از تأسیس رادیو ایران، در اواخر دهه ۱۳۲۰، با تشکیل و راه‌اندازی آرشیو رادیو آغاز به کار کرد. به گزارش خبرنگاران، نخستین آرشیو تصویری آن نیز مدتی پس از تأسیس تلویزیون در سال‌های ۱۳۳۷ (تلویزیون ثابت پاسال) و ۱۳۴۵ (تلویزیون ملی ایران) گردآوری اسناد و مدارک را آغاز کرد. از آن زمان تاکنون با افزایش ساعات پخش برنامه‌های رادیو و تلویزیون، این آرشیوها گسترش یافته‌اند و با تأسیس و راه‌اندازی شبکه‌های متنوع، بر تعداد آرشیوها نیز افزوده شده است.» این بخشی از سرآغاز فصل نخست کتاب «آرشیوداری دیداری- شنیداری» (نورالله مرادی و وحید طهرانی‌پور- نشر کتابدار- ۱۳۸۷) است. نورالله مرادی نخستین کسی بود که پس از وقوع انقلاب با شروع «طرح جدید آرشیوها» مسئول برنامه‌ریزی جامعی شد که برای سامان بخشیدن به آرشیوهای سازمان صداوسیما آغاز شده بود. آرشیوهایی که اگر روزگاری به دلایلی چون دست یافتن به «کریستال‌های هالید نقره موجود در آمولسیون» نوارهای کاست در معرض خطر معدوم شدن بودند بعدتر با دیجیتالی‌شدن و تغییر فرمت‌شان به K۴، سرعت تبدیل به اصلی‌ترین خطری شد که تهدیدشان می‌کرد. این تهدیدهای بالقوه، بنا بر شواهد و قرائن، در طول بیش از چهار دهه گذشته، چندین و چند بار چهره عظیم‌ترین و قدیمی‌ترین آرشیوهای صوتی- تصویری ایران را خراشیده است. خراش‌هایی که اگرچه هیچ‌گاه رده‌شان به صورت مستند و مستدل انکار نشده اما نامی از ضایع‌کنندگان این اسلحه عمومی نیز به میان نیامده است. این در حالی است که نظر به اداره سازمان «انحصاری» صداوسیما با «بودجه عمومی»، تمامی اموال این سازمان ازجمله آرشیوهای دیداری- شنیداری آن بخشی از اموال عمومی به حساب می‌آیند و طبق قانون هیچ دستگاه سازمان و دولتی ازجمله صداوسیما، از اجازه گذشت نسبت به تضییع اموال عمومی برخوردار نیست.

(سازمان صداوسیما) مالک حقوق مادی و معنوی برنامه‌های رادیو و تلویزیون است اما...

از زمانی که نام عزت‌الله ضرغامی، رئیس وقت صداوسیما با خبر «خروج آرشیوهای دیداری- شنیداری صداوسیما از این سازمان» گرہ خورد تا وقتی که پیمان جبلی، رئیس کنونی این رسانه آن‌چه را بر آرشیوهای سازمان متبوعش گذشته بود «قصه‌ای دردناک» خواند، نه تنها کوششی برای کاستن از ابهامات این قصه دردناک نشده که سال به سال، بر ضخامت هاله ابهام گردآورد آن نیز افزوده شد.

کامییز نوروزی، حقوقدان در گفت‌وگو با خبرنگرانین با اشاره به این که «خبر غیررسمی سرفت آرشیو صداوسیما، سال‌هاست که به شکلی گسترده مطرح است، اگرچه هیچ‌گاه از سوی سازمان، به شکل رسمی نه تأیید شده است و نه تکذیب» ادامه می‌دهد: «در چنین شرایطی، سکوت صداوسیما، خوانمانخواه نشانه صحت خبر در نظر گرفته شده است. با این حساب، نخست باید اشاره کرد که به لحاظ حقوقی، مالکیت مادی و معنوی کلیه برنامه‌های صداوسیما متعلق به شخصیت حقوقی سازمان است؛ چه پیش از انقلاب که به

«سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران» (۱۳۵۷-۱۳۴۶) نام داشت و چه پس از انقلاب که «سازمان صداوسیما» نام گرفت. پس تمام حقوق مادی و معنوی برنامه‌های تولیدی این رسانه، بدون آن‌که گذر از یک مقطع زمانی به مقطعی دیگر تأثیری بر این حقوق داشته باشد، متعلق به شخصیت حقوقی «سازمان صداوسیما» است. چراکه یا به سفارش و یا بودجه این سازمان تولید و یا توسط این سازمان از مالک یا مالکان اثر خریداری شده است. ضمن این که مالکیت «صداوسیما» بر این آثار به‌واسطه شخصیت حقوقی‌بودن این سازمان، به عصر زمان محدود نمی‌شود. پس به عنوان مثال نمی‌توان گفت گذشت بیش از نیم‌قرن از زمان برگزاری «جشن‌های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی» (۲۰ تا ۲۴ مهر ۱۳۵۰) مالکیت مادی و معنوی سازمان صداوسیما را نسبت به فیلم‌های به جا مانده از این جشن‌ها نفی می‌کند. درنتیجه چه این فیلم‌ها و چه فیلم‌های قدیمی‌تر همچنان متعلق به سازمان صداوسیماست.»

اموال سازمانی که با بودجه عمومی اداره می‌شود،

دارایی عمومی به حساب می‌آید

نوروزی با وجود تأکید بر این که «مالکیت مادی و معنوی کلیه برنامه‌های صداوسیما متعلق به شخصیت حقوقی سازمان است و عنصر زمان بر این مالکیت اثرگذار نیست»، بر نکته‌ای مهم انگشت می‌گذاشت؛ بر منبع مانی تولید یا خرید این برنامه‌ها که همواره؛ چه پیش و چه پس از انقلاب از بودجه عمومی تأمین شده است.

این حقوقدان و کارشناس رسانه با اشاره به این نکته ادامه می‌دهد: «توجه داشته باشید، از سوی دیگر انحصاری بودن سازمان صداوسیما و اداره شدن آن با بودجه عمومی، موجب می‌شود کلیه دارایی‌های این سازمان ازجمله آرشیوهای آرشیوهای حقوقی عمومی به حساب بیاید. در نتیجه مالکیت آن متعلق آن به ملت است. توجه کنید که چنین نکته‌ای در

صداوسیما حق گذشت نسبت به تضییع اموال عمومی را ندارد

آرشیوهای دیداری- شنیداری بخشی از دارایی ملی هستند

کامییز نوروزی، حقوقدان در پی یادآوری دوباره عدم پیگیری سازمان صداوسیما نسبت به خبر «خروج آرشیو این رسانه از کشور به مقصد بریتانیا» با وجود گذشت بیش از یک دهه از وقوع آن، می‌گوید نظر به اداره سازمان «انحصاری» صداوسیما یا «بودجه عمومی»، تمامی اموال این سازمان ازجمله آرشیوهای دیداری- شنیداری آن بخشی از اموال عمومی به حساب می‌آیند و طبق قانون هیچ دستگاه و سازمان دولتی ازجمله صداوسیما، از اجازه گذشت نسبت به تضییع اموال عمومی برخوردار نیست.

مرور این وقایع نشان می‌دهد که سرعت تلفن همراه در معابر عمومی، فارغ از جایگاه اجتماعی قربانیان، به یک الگوی تکراری و هشداردهنده تبدیل شده است

منابع مالی «منوتو» پاسخ داد. او در بخشی از این مستند سه قسمتی اذعان کرد: «شروع به کار شبکه «مستند» در تلویزیون ایران (۲۶ اسفند ۱۳۸۹) به مالکان رسانه است. با این حساب، نکته بسیار مهم از این قرار است؛ دستگاه یا سازمانی که با بودجه عمومی اداره می‌شود، نظر به حق مالکیت ملت بر دارایی‌های آن، در صورت تضییع اموالش مکلف به پیگیری و تعقیب قانونی حقوق ضایع شده است. پس در بحث تضییع اموال خصوصی، مالک یا مالکان نظر به حق مسلط‌بودن بر اموال، می‌توانند از حق پیگیری یا عقد «مبايعه‌نامه»، «صلح‌نامه»، «هبه‌نامه» و... بگذرند. در حالی که در بحث تضییع اموال عمومی، دستگاه یا سازمان به هیچ عنوان نمی‌تواند از حق پیگیری بگذرد. مگر این که تضییع اموال به شکلی مستند و مستدل، تکذیب شود و شواهد کذب بودن آن در اختیار افکار عمومی قرار بگیرد.»

آرشیو سازمان صداوسیما، آن‌قدر ارزشمند است که به لحاظ مالی، اساسا قابل قیمت‌گذاری نیست. ضمن این‌که به حساب اخبار غیررسمی که در طول بیش از یک دهه گذشته در این خصوص منتشر شده است با آرشیویی بسیار مفصل شامل هزاران گیگابایت محتوای منحصربه‌فرد مواجه هستیم. محتوایی که اگر در اختیار سازمانی مشابه بود و قصد فروش آن را داشت هر دقیقه‌اش را چندین هزار دلار به فروش می‌رساند. نوروزی در پایان از اشاره به این نکته، تصریح می‌کند: «در نتیجه با توجه به ارزش مادی و معنوی این آرشیو عظیم، به‌عنوان محصول حدوداً ۶۰ سال فعالیت رادیو و تلویزیون در ایران یا صرف هزینه برای خرید محصول فعالیت دیگران، بنا بر قرائن و شواهد موجود می‌توان استدلال کرد، تمامی مدیران مسئول سازمان در طول مدت زمان مذکور، مرتکب تقصیر؛ مرتکب اهمالی بسیار بزرگ و نابخشودنی شده‌اند. چنین استدلالی تنها در صورتی زیر سوال می‌رود که تکذیبی مستند و مستدل صورت گیرد و شواهد کذب بودن آن به افکار عمومی ارائه شود. رواقع اگر خبر کذب است، مسئولان سازمان صداوسیما باید نسبت به تکذیب قاطعانه آن اقدام کنند و اگر کذب نیست، باید پاسخ دهند که چرا تاکنون برای احقاق حق ملت هیچ اقدامی صورت نداده‌اند؟»

دی‌سی و «اریایان جهان» از آزمون ام‌چام کمک کرد.

در آخر هفته میلادی که گذشت، «اسپایدرمن: روزی کاملاً نو»، برای ششمین هفته متوالی با ۲۳.۵ میلیون دلار در تعطیلات چهار روزه در صدر قرار گرفت. این فیلم به‌روزی از «جنگ ستارگان: نیروی‌برمی‌خیزد» در سال ۲۰۱۵ (۹۳۶ میلیون دلار، بدون احتساب تورم) به عنوان پرفروش‌ترین فیلم تمام دوران در گیشه آمریکا پیشی خواهد گرفت. در همین حال، این فیلم در حال حاضر سومین فیلم پرفروش مارول و سونی یعنی «اسپایدرمن: روزی کاملاً نو» تعلق دارد که تاکنون ۹۳۳ میلیون دلار در آمریکا و در مجموع ۲.۴ میلیارد دلار در سراسر جهان فروخته است.

فیلم حماسه کریستوفر نولان با عنوان «اودیسه» نیز با ۵۸۹ میلیون دلار در آمریکای شمالی و ۱.۶۲ میلیارد دلار در سراسر جهان، انتظارات را در هم شکست. این موفقیت‌ها به جبران برخی ناکامی‌های بزرگ، از جمله فیلم جدید دیزنی با عنوان «موانا» («سوپرگرل») از برادران وارنر و

هنرمندانی که صدایشان از موبایل قاپی در آمد!

دقایقی از خروجش از دفتر روزنامه گذشته که طعمه دزدهای موبایل‌قاپ می‌شود. داودنژاد درباره این حادثه می‌گوید: «از روزنامه که بیرون آمدم پای پیاده در خیابان نوبخت به سمت خیابان نیلوفر در حرکت بودم و با تلفن همراهم صحبت می‌کردم اما ناگهان مردی قوی‌هیکل و سیاه‌پوش از پشت ضربه‌ای به گیجگاه‌زد در حالی که شوکه شده بودم او سعی داشت گوشی را از دستم بگیرد.

به همین خاطر مرا هل داد و گوشی را گرفت. سپس با عجله دوید و چند متر جلوتر سوار موتورسیکلتی شد که متعلق به همدستش بود و با سرعت از آنجا دور شدند. این کارگردان سینما در ادامه گفت:گوشی تلفنم بسیار گرانیقیمت بود و اطلاعات زیادی هم در آن داشتم.»

او بعدا در پیامی از زندان یک درخواست می‌کند: «امیدوارم با من تماس بگیرید و گوشی‌ام را برگردانید. اگر این اتفاق بیفتد مزدگانی خوبی خواهم داد.»

مریم پویانی- بازیگر سینما و تلویزیون- هم در آذرماه ۱۴۰۲ در صفحه اینستاگرام خود از زنده شدن موبایلش خبر می‌دهد. او در پستی می‌نویسد: «در روز روش جلوی مجتمع قضایی از داخل ماشین، در کمتر از یک ثانیه گوشی‌ام که در دستم بود، زنده‌شد. هنوز از وحشت تتم می‌لرزد.»

مونا فرجاد- بازیگر سینما و تلویزیون- در آبان‌ماه ۱۴۰۲ تلفن همراهش مقابل یکی از رستوران‌های تهران مورد سرقت قرار می‌گیرد. آن زمان مطرح شد که این سرقت با‌قه‌کشی همراه بوده و این بازیگر راهی درمانگاه می‌شود. او پس از این اتفاق به بیمارستان منتقل شد.

«مونا فرجاد بعدا در صفحه اینستاگرامش شب دزدی را اینگونه روایت می‌کند: «دیشب بدم در رستوران ایستاده بودیم داشتمین در فضای مجازی پوستر فیلم‌های فرنگی را جستجو می‌کردیم. از گوشه چشم حضور سیاهی را در کنارم احساس کردم و تا رویه‌رویم بایستد چشم در چشم مردی با کلاه مشکی و ماسک بر صورت شدم.

در کسری از ثانیه فریاد زدم «دزد» موبایل و یقه دوستم را کشیدم و همزمان چشم‌م‌م‌ن تیزی قه‌مه دزد را که به قصد ضربه به ما می‌چرخاند دیدم. نمی‌دانم چگونه حداقل او من‌ر روی زمین پرتاب شدیم.

او دوتور، مارال مردی قه‌مه به دست را بالای سر ما دید که به قصد دزد حمله‌ور است و نوانش پهلماش به کت مارال ایستاده بود گمان کرد کار تمام شده و ما را زده‌اند. صدای جیغ‌ها و فریادها کمک کرد تا دزد ترک موتورسوار همراهش شود

فرهنگ و هنر

خبر
بازگشت میلیاردی «سلین دیون» به پاریس! بازگشت سلین دیون به صحنه پس از ۶ سال دوری، پاریس را به مرکز «سفرهای کنسرت‌محور» جهانی تبدیل کرده است و سود میلیارد دلاری برای این شهر توریستی به همراه داشته است. به گزارش ایسنا، ۶ سال پس از کناره‌گیری از اجرای کنسرت‌های زنده برای مدیریت یک بیماری عصبی شدید، بازگشت سلین دیون به صحنه نه تنها سال‌ها را پر می‌کند، بلکه باعث افزایش عظیم سفرهای پایان فصل تابستان در سراسر پایتخت فرانسه می‌شود. انتظار می‌رود نزدیک به ۸۰۰ هزار هوادار به سالن «پلئیتود آرنه» (که قبلاً به نام سالن پاریس یا دفاانس آرنه شناخته می‌شد) در منطقه تجاری غربی این شهر سرازیر شوند. دوره بازگشت سلین دیون، از ۱۲ سپتامبر تا ۱۶ اکتبر برنامه‌ریزی‌شده تا ۱۷ اکتبر آغاز می‌شود و پس از آن، سری دوم اجرای کنسرت‌ها شامل ۱۰ کنسرت در ماه می ۲۰۲۷ خواهد بود. داده‌های شرکت آماندئوس تراول اینتلیجنس نیز نشان می‌دهد که جستجوهای پرواز بین‌المللی به پاریس برای اقامت در این بازه زمانی در شهر پاریس، ۱۱ درصد افزایش یافته و رزرو کلی پروازها نیز ۵ درصد رشد داشته است. برآوردهای مالی نیز نشان می‌دهد تأثیر اقتصادی کل بر منطقه ایل-دو-فرانس در سال ۲۰۲۶ بین ۵۷۰ میلیون یورو تا نزدیک به یک میلیارد یورو خواهد بود که ناشی از هزینه‌های اقامت، حمل‌ونقل، غذا و بلیت‌هاست. سلین دیون به گردشگری پاریس رونق داد این تقاضای فوق‌العاده، روند رو به رشد صنعت «سفرهای کنسرت‌محور» را برجسته می‌کند. مسافران طولانی‌مدت از قاره آمریکا حدود ۴۵ درصد از کل رشد جستجوی پروازهای بین‌المللی به پایتخت فرانسه را ایجاد می‌کنند، به طوری که ایالات متحده ۲۶.۵ درصد از کل جستجوها را اختصاص داده و پس از آن برزیل با ۱۱ درصد و کانادا با ۷.۴ درصد قرار دارند. این افزایش به بازارهای آسیا- اقیانوسیه نیز گسترش یافته است؛ جایی که رزرو پروازها به پاریس از تاب‌لند ۲۰۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته و از ژانین نیز ۴۰ درصد رشد داشته است. به جای بازدیدهای کوتاه آخر هفته، کنسرت‌روهای بین‌المللی اقامت خود را طولانی‌تر کرده‌اند و پلتفرم‌های رزرو هتل افزایش ۶ درصدی اقامت‌های میان‌مدت (۶ تا ۱۳ شب) را ثبت کرده‌اند. در داخل فرانسه نیز به پایتخت هجوم آورده‌اند و رزرو سفرهای هوایی از مراکز جنوبی به شدت افزایش یافته است. شهرهای بستیا و آژاکسیو، افزایش ۵۵ و ۳۵ درصدی رزرو را تجربه کرده‌اند و سفرهای داخلی زیادی نیز از تولوز و نیس صورت گرفته است. با این حال، با توجه افزایش تقاضاها برای خرید بلیت کنسرت سلین دیون در پاریس، بازار کلاببرداری بلیت آنلاین داغ شده است. مدیریت سالن «پلئیتود آرنه» هشدار می‌دهد که پ‌سایتهای کی‌ی‌پر‌دار و فروشنندگان غیرمجاز رسانه‌های اجتماعی، هواداران مشتاق را هدف قرار می‌دهند. برای مقابله با این کلاببرداری غیرمستند، مسئولان سالن، خریداران بلیت را به طور مستقیم به فروشگاه‌های تأیید شده هدایت می‌کنند.

و برگردد.

مرور این وقایع نشان می‌دهد که سرعت تلفن همراه در معابر عمومی، فارغ از جایگاه اجتماعی قربانیان، به یک الگوی تکراری و هشداردهنده تبدیل شده است؛ الگویی که در آن موتورسواران با سرعت عمل بالا و استفاده از غافلگیری، امنیت شهروندان را نشانه گرفته‌اند.

از سهره اطلاعاتی تا میدان هفت‌تیر و از جلو مجتمع قضایی تا مقابل رستوران‌های پایتخت، این ماجرا برای هنرمندان و شهروندان عادی تکرار شده و گاه با خشونت همراه بوده است. شاید تکرار این روایت‌های تلخ، زمانی به نقطه عطفی برای بازنگری جدی در شیوه‌های پیشگیری و برخورد با این معضل اجتماعی بدل شود؛ پیش از آن که قربانی بعدی، خود هر یک از ما باشیم.